

РЕШЕНИЕ

№ 5962

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12756** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба, предявена от П. В. В., против Решение №1040-21-1242/02.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ [населено място] град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № 1012-40-409/17.11.2021 г. на посоченото лице против Разпореждане № 214-0014732-1/04.11.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на П. В., на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 11, § 3, б. "а" и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 г., е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ), и разпореждането е потвърдено изцяло.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение и се иска неговата отмяна от съда по подробни съображения. Претендират се съдебни разноски.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ С. град, чрез процесуалния си представител, е на становище, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. Поддържа се, че оспореният административен акт е законосъобразен и съдържа фактическите и правни основания за неговото постановяване. Допълнителни съображения се излагат в писмено становище, приложено по делото. Претендира се присъждане на съответното юрисконсултско възнаграждение и

прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото, намери за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в предвидения за това срок от лице с правен интерес, което налага извод за нейната допустимост.

По същество:

Административното производство е започнало по повод подадено от жалбоподателя Заявление за отпускане на ПОБ с вх. № 214-00-14732/02.11.2021 г. като в същото е посочено, че заявителят е упражнявал трудова дейност в Полша като трудовото му правоотношение с работодателя му (Фронтекс) е прекратено считано от 31.10.2021 г. Деклариран е период на упражняване на трудовата дейност при същия работодател: 01.02.2021г. -31.10.2021 г.

Във връзка със заявлението са приети други документи: Удостоверение, заместващо формуляр U1/предишен E301/, удостоверение за заемане на длъжност във Фронтекс.

В представеното Удостоверение, заместващо формуляр U1/предишен E301/ се съдържа информация относно социалното осигуряване на наетите служители и такава за националните органи по заетостта.

В мотивите на обжалваното решение е прието, че се касае за отпускане на ПОБ при неприложимост на разпоредбите на чл. 65 от Регламент (ЕО) 883/2004 г. на Европейския парламент и Съвета за координация на системите за социална сигурност и чл. 54ж от КСО, както и Указание на Министъра на труда и социалната политика, относно начина на сумиране на периоди на принадлежност към специалните осигурителни схеми на институциите на ЕО с националните периоди на осигуряване.

Като мотив за отхвърляне на жалбата е посочено, че съгласно разпоредбите на Регламент 883/2004г. НОИ не е компетентната институция по отпускането на парично обезщетение за безработица-правото на парично обезщетение за безработица за лица, които са били подчинени на осигурителните схеми на ЕО. В тези случаи ПОБ се определя от наличие на осигурителен стаж, придобит по българското законодателство и осигурителните периоди, придобити като член на осигурителната схема на ЕО. За заявителя липсват данни да осигурителни периоди, придобити след прекратяване на заетостта по българското законодателство, поради което няма правно основание периодите по осигурителните схеми на ЕО да бъдат взети предвид при преценка правото на ПОБ.

С оглед на тези съображения е обоснована законосъобразността на Разпореждане № 214-00-14732-/04.11.2021г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при Териториално поделение на НОИ – С. град, с което на В. на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 11, § 3, б. "а" и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) 883/2004 г. е

отказано отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО

Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и приложението на материалния закон.

По делото не се формира спор по установените факти. Спорът е за правото, като касае компетентната държава по изплащането на парично обезщетение за безработица.

В конкретния случай се касае за бивш служител на ЕС, на когото е издадено удостоверение, заместващо формуляр U1 при прекратяване на правоотношението му с Фронтекс. В същия е посочен специален ред по отношение осигурителните права на лицето, който следва да се спазва. Изрично е указано, че схемата за социална сигурност на ЕС не се основава на законодателство на държава-членка, но въпреки това тези периоди следва да бъдат взети предвид за целите на признаване на правото му на ПОБ или пенсия в дадена държава. От изложеното следва, че когато лицето е работило към институция на ЕС, разпоредбите на регламентите на ЕС не се прилагат, а обезщетението за безработица от ЕС с управлява от Европейската комисия, като са указани правните основания от приложимите Условия за работа на другите служители в ЕС. Само в случай, че лицето има право на обезщетение за безработица и по националните схеми, тези обезщетения се приспадат от отпуснатото от ЕС. Следователно жалбоподателят в качеството си бивш служител на ЕС е имал право на ПОБ от Европейската комисия /ЕК/, като компетентната институция е ЕК.

За да придобие правото на ПОБ по българското законодателство, В. е следвало да е осигурен за риска безработица по българското законодателство след прекратяване на правоотношението му с ЕС. Само в тази хипотеза периодът на заетост би могъл да се сумира като осигурителен период за допълване на изискуемите 12 месеца от последните 18 преди прекратяване на осигуряването.

Поради липса на български осигурителен стаж не следва да се отпуска ПОБ по българското законодателство, а Регламент 883/2004 е неприложим, от което следва, че органът е извел правилен извод за некомпетентност на НОИ по отпускане на ПОБ. В случая не е налице правно основание за отпускане на ПОБ и сумиране на осигурителния стаж. По изложените съображения оспореното Решение, с което се потвърждава Разпореждане № 214-0014732-1/04.11.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град като правилно и законосъобразно, следва да се потвърди.

При посочения изход на спора, на основание чл. 120, ал. 2 от КСО, на жалбоподателя не се дължат извършените разноски по производството. Такива се дължат на ответника в размер на 100/сто/ лв. на основание чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. В. против Решение №1040-21-1242/02.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ [населено място] град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № 1012-40-409/17.11.2021 г. на В. против Разпореждане № 214-0014732-1/04.11.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: